

Latvijas Republikas valdības
un
Lihtenšteinas Firstistes valdības
konvencija
par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu attiecībā
uz ienākuma un kapitāla nodokļiem
un par ļaunprātīgas izvairīšanās no nodokļu
maksāšanas un nodokļu nemaksāšanas
novēršanu

Latvijas Republikas valdība un Lihtenšteinas Firstistes valdība,

apliecinādamas vēlēšanos turpmāk attīstīt to ekonomiskās attiecības un stiprināt to sadarbību nodokļu jautājumos,

nolūkā noslēgt Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem, bez nodokļu neuzlikšanas vai nodokļu samazināšanas iespēju radīšanas, izmantojot ļaunprātīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai nodokļu nemaksāšanu (tai skaitā nodokļu konvenciju ar labvēlīgākiem noteikumiem izmantošanu ar mērķi iegūt šajā konvencijā paredzētos atvieglojumus trešo valstu rezidentu netiešam labumam),

ir vienojušās par turpmāko:

1. pants
Personas, uz kurām attiecas konvencija

1. Šī konvencija attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.
2. Šajā konvencijā ienākums, ko gūst saimnieciska vienība vai juridisks veidojums, kas tiek uzskatīts par pilnībā vai daļēji fiskāli caurskatāmu saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts nodokļu normatīvajiem

aktiem, vai kas gūts, izmantojot šādu vienību vai veidojumu, tiek uzskatīts par Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumu, bet tikai tādā apmērā, kādā šis ienākums tiek uzskatīts par šīs valsts rezidenta ienākumu šīs valsts nodokļu uzlikšanas vajadzībām.

2. pants

Nodokļi, uz kuriem attiecas konvencija

1. Šī konvencija attiecas uz ienākuma un kapitāla nodokļiem, ko piemēro Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību vārdā, neatkarīgi no šo nodokļu uzlikšanas veida.
2. Par ienākuma un kapitāla nodokļiem uzskata visus nodokļus, ko uzliek kopējam ienākumam, kopējam kapitālam vai ienākuma vai kapitāla daļai, tostarp nodokļus, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas, kā arī nodokļus par kapitāla vērtības pieaugumu.
3. Spēkā esošie nodokļi, uz kuriem attiecas šī konvencija, ir jo īpaši:
 - a) Latvijā:
 - (i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;
 - (ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;
 - (iii) nekustamā īpašuma nodoklis;
 - (turpmāk tekstā "Latvijas nodokļi");
 - b) Lihtenšteinā:
 - (i) iedzīvotāju ienākuma nodoklis (Erwerbssteuer);
 - (ii) uzņēmumu ienākuma nodoklis (Ertragssteuer);
 - (iii) nekustamā īpašuma kapitāla pieauguma nodoklis (Grundstücksgewinnsteuer); un
 - (iv) īpašuma nodoklis (Vermögenssteuer)
 - (turpmāk tekstā "Lihtenšteinas nodokļi").
4. Konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti šo valstu nodokļu normatīvajos aktos.

3. pants

Vispārīgās definīcijas

1. Šajā konvencijā, ja vien no konteksta neizriet citādi:
 - a) termini "Līgumslēdzēja Valsts" un "otra Līgumslēdzēja Valsts" nozīmē Latvijas Republiku vai Lihtenšteinas Firstisti atbilstoši kontekstam;

- b) (i) termins "Latvija" nozīmē Latvijas Republiku un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, nozīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīvēm un tur esošajiem dabas resursiem; (ii) termins "Lihtenšteina" nozīmē Lihtenšteinas Firstisti, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, Lihtenšteinas Firstistes suverēno teritoriju saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un valsts normatīvajiem aktiem;
- c) termins "persona" ietver fizisku personu, sabiedrību, neaktivizētu mantojumu un jebkuru citu personu apvienību;
- d) termins "sabiedrība" nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas vajadzībām tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- e) termins "uzņēmums" piemērojams jebkuras uzņēmējdarbības veikšanai;
- f) termini "Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums" un "otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums" attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- g) termins "starptautiskā satiksme" nozīmē jebkuru pārvadājumu ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis tiek ekspluatēts vienīgi otras Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins "kompetentā iestāde" nozīmē:
 - (i) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
 - (ii) Lihtenšteinā, Nodokļu pārvaldi;
- i) termins "valstspiederīgais", attiecībā uz Līgumslēdzēju Valsti nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir šīs Līgumslēdzējas Valsts piederība vai pilsonība; un
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no šajā Līgumslēdzējā Valstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem;
- j) termins "uzņēmējdarbība" ietver profesionālu pakalpojumu sniegšanu un citu neatkarīga rakstura darbību veikšanu;

k) termins valsts "atzīts pensiju fonds" nozīmē vienību vai veidojumu, kas nodibināts šajā valstī, kuru uzskata par atsevišķu personu saskaņā ar šīs valsts nodokļu normatīvajiem aktiem, un:

- (i) kas ir nodibināts un kuru izmanto vienīgi vai gandrīz vienīgi, lai administrētu vai nodrošinātu pensiju pabalstus un papildu vai negadījumu pabalstus fiziskajām personām, un kuru kā tādu regulē šī valsts vai viena no tās politiski administratīvajām vienībām vai pašvaldībām; vai
- (ii) kas ir nodibināts un kuru izmanto vienīgi vai gandrīz vienīgi, lai ieguldītu līdzekļus (i) apakšpunktā minēto vienību vai veidojumu labā.

2. Attiecībā uz konvencijas piemērošanu, ko jebkurā laikā veic Līgumslēdzēja Valsts, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir šīs valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz kuriem attiecas konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šīs valsts piemērojamajos nodokļu normatīvajos aktos noteiktā nozīme prevalē pār nozīmi, kas attiecīgajam terminam piešķirta citos šīs valsts normatīvajos aktos.

4. pants Rezidents

1. Šajā konvencijā termins "Līgumslēdzējas Valsts rezidents" nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības vietu, reģistrācijas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver arī šo valsti un jebkuru tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību, kā arī šīs valsts atzītu pensiju fondu. Tomēr, šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti vienīgi attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem avotiem vai kapitāla.

2. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta, kas tai ir pieejama; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta, kas tai ir pieejama, ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);

b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas, kas tai ir pieejama, nevienā valstī, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme (uzturēšanās vieta);

c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abās valstīs vai nav nevienā no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valstspiederīgais ir šī persona;

d) ja šī persona ir abu valstu valstspiederīgais vai nav nevienas no tām, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes cenšas, savstarpēji vienojoties, noteikt Līgumslēdzēju Valsti, par kuras rezidentu tiks uzskatīta šī persona konvencijas piemērošanas mērķiem, ņemot vērā tās efektīvās vadības atrašanās vietu, vietu, kur tā reģistrēta vai citādi izveidota, un jebkurus citus atbilstošos faktus. Ja šāda vienošanās nepastāv, šī persona nav tiesīga saņemt nevienu šajā konvencijā paredzēto nodokļu atvieglojumu vai atbrīvojumu, izņemot tādā apmērā un veidā, par ko var vienoties Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes.

5. pants

Pastāvīgā pārstāvniecība

1. Šajā konvencijā termins "pastāvīgā pārstāvniecība" nozīmē noteiktu uzņēmējdarbības vietu, kur uzņēmums pilnībā vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins "pastāvīgā pārstāvniecība", jo īpaši, ietver:

a) vadības atrašanās vietu;

b) filiāli;

c) biroju;

d) fabriku;

e) darbnīcu; un

f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu.

3. Termins "pastāvīgā pārstāvniecība" ietver arī:

a) būvlaukumu, celtniecības, montāžas vai instalācijas projektu, bet tikai, ja tas turpinās ilgāk par deviņiem mēnešiem;

b) darbības, kas veiktas Līgumslēdzējas Valsts šelfa zonā saistībā ar jūras un zemes dzīļu un šajā valstī esošo dabas resursu izpēti vai izmantošanu, ja šādas darbības tiek veiktas periodā vai periodos, kas

kopumā pārsniedz 30 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas periodā.

4. Neatkarīgi no šā panta iepriekšējiem noteikumiem jēdziens "pastāvīgā pārstāvniecība" neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādei;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumu, kas paredzēti tikai uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādei, uzturēšanu;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumu, kas paredzēti tikai pārstrādei, ko veic cits uzņēmums, uzturēšanu;
- d) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanu, kas paredzēta tikai preču vai izstrādājumu iepirkšanai vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanu, kas paredzēta tikai, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru darbību, kurai ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs;
- f) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanu, kas paredzēta tikai, lai veiktu a) līdz e) punktos minētās darbības jebkādā to kombinācijā, ja noteiktas uzņēmējdarbības vietas darbību kopumam, kas rodas no šīs kombinācijas, ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, bet saskaņā ar 6. daļas noteikumiem, ja persona Līgumslēdzējā Valstī rīkojas uzņēmuma vārdā un, to darot, pastāvīgi slēdz līgumus vai pastāvīgi tai ir galvenā loma līgumu noslēgšanā, kas tiek regulāri slēgti bez būtiskiem uzņēmuma veiktiem grozījumiem, un šie līgumi tiek slēgti:

- a) uzņēmuma vārdā, vai
- b) par īpašumtiesību pāreju vai par lietošanas tiesību piešķiršanu attiecībā uz šim uzņēmumam piederošu īpašumu vai attiecībā uz īpašumu, kura lietošanas tiesības ir šim uzņēmumam, vai
- c) par šī uzņēmuma pakalpojumu sniegšanu,

tiek uzskatīts, ka šim uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība šajā valstī attiecībā uz jebkurām darbībām, ko šī persona veic uzņēmuma vārdā, ja vien šādas personas darbības neaprobežojas ar 4. daļā minētajām darbībām, kas, ja tiek veiktas, izmantojot noteiktu uzņēmējdarbības vietu, nepadara šo noteikto uzņēmējdarbības vietu par pastāvīgo pārstāvniecību saskaņā ar šīs daļas noteikumiem.

6. Neuzskata, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība Līgumslēdzējā Valstī tikai tāpēc, ka tas veic uzņēmējdarbību šajā valstī ar brokera, vispārējā komisijas aģenta vai jebkāda cita neatkarīga statusa aģenta starpniecību, ja šādas personas darbojas savas ierastās uzņēmējdarbības ietvaros.

7. Fakts, ka sabiedrība - Līgumslēdzējas Valsts rezidents - kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai kuru kontrolē šāda sabiedrība, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

Ienākums no nekustamā īpašuma

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tostarp ienākumu no lauksaimniecības vai mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam "nekustamais īpašums" ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā termins ietver mantu, kas ir piederīga nekustamajam īpašumam, mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību aktu vispārīgie noteikumi, jebkuras izvēles tiesības vai līdzīgas tiesības iegūt nekustamo īpašumu, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot; kuģi un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti ienākumam, kas gūts no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā, kā arī ienākumam no nekustamā īpašuma atsavināšanas.

4. 1. un 3. daļas noteikumi tiek piemēroti arī ienākumam no uzņēmuma nekustamā īpašuma.

7. pants

Uzņēmējdarbības peļņa

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.
3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu Līgumslēdzējā Valstī, tiek atļauts atskaitīt izdevumus (kas nav izdevumi, kuri nebūtu atskaitāmi, ja šī pastāvīgā pārstāvniecība būtu šīs līgumslēdzējas valsts atsevišķs uzņēmums), kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām valstī, kurā tā atrodas, vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus.
4. Ja Līgumslēdzējā Valstī uz pastāvīgo pārstāvniecību attiecināmo peļņu nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2. daļa nekādā veidā neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij, kā parasti, noteikt apliekamās peļņas daļu pēc šī principa; izmantotajai sadales metodei, tomēr, jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.
5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.
6. Iepriekšējo daļu noteikumu piemērošanai, peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir labs un pietiekams iemesls rīkoties citādi.
7. Ja peļņā ir ietverti citos šīs konvencijas pantos atsevišķi aplūkoti ienākuma veidi, šā panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

Starptautiskā kuģniecība un gaisa transports

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā valstī.
2. 1. daļas noteikumus piemēro arī peļņai no piedalīšanās pūlā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. pants **Saistītie uzņēmumi**

1. Ja

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliet nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants **Dividendes**

1. Dividendēm, ko sabiedrība - Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr, šādām dividendēm var uzlikt nodokļus arī Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, un saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, bet, ja dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nepārsniedz:

- a) 0 procentus no dividenžu kopapjoma, ja dividenžu patiesais labuma guvējs ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība);
- b) 10 procentus no dividenžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

Šīs daļas noteikumi neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Termins "dividendes" šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām, no "jouissance" akcijām vai "jouissance" tiesībām, kalnrūpniecības uzņēmumu akcijām, dibinātāju akcijām vai citām tādām tiesībām piedalīties peļņas sadalē, kuras nav parādpasības, kā arī ienākumu no citām tiesībām, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

4. 1. un 2. daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs - Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

5. Ja sabiedrība, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst ne uzlikt nekādus nodokļus sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas šīs otras valsts rezidentam vai ciktāl līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību šajā otrā valstī, ne arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no šajā otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants Procenti

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr, šādiem procentiem var uzlikt nodokļus arī Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, un saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, bet, ja procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nepārsniedz:

- a) 0 procentus no procentu kopapjoma, ja procentus izmaksā sabiedrība - Līgumslēdzējas Valsts rezidents - sabiedrībai (kas nav personālsabiedrība) - otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, kas ir procentu patiesais labuma guvējs;
- b) 10 procentus no procentu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Neatkarīgi no 2. daļas b) punkta noteikumiem, procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otrai Līgumslēdzējai Valstij vai tās politiski administratīvajai vienībai vai pašvaldībai, šīs otras valsts centrālajai

bankai, vai otras valsts atzītam pensiju fondam, uzliek nodokļus tikai šajā otrā valstī.

4. Šajā pantā termins "procenti" nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Termins "procenti" neietver jebkādu ienākumu, kuru saskaņā ar 10.panta noteikumiem uzskata par dividendēm. Šajā pantā par procentiem neuzskata soda naudas par nokavētiem maksājumiem.

5. 1., 2. un 3. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzēja Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir šīs valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā Līgumslēdzējā Valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzēja Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus maksā pastāvīgā pārstāvniecība, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzēja Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs konvencijas pārējos noteikumus.

12. pants

Autoratlīdzība

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un kuras patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzēja Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var uzlikt nodokļu arī Līgumslēdzējā Valstī, kurā tā rodas un saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, bet, ja

autoratlīdzības patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nepārsniedz:

- a) 0 procentus no autoratlīdzības kopapjoma, ja procentus izmaksā sabiedrība - Līgumslēdzējas Valsts rezidents - sabiedrībai (kas nav personālsabiedrība) - otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, kas ir autoratlīdzības patiesais labuma guvējs;
- b) 5 procentus no autoratlīdzības kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Termins "autoratlīdzība" šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā atlīdzību par jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tostarp kinofilmu un radio vai televīzijas apraidē izmantotu filmu vai ierakstu, jebkura patenta, preču zīmes, dizaina vai parauga, plāna vai slepenas formulas vai procesa autortiesību izmantošanu vai izmantošanas tiesībām, vai par rūpnieciskās, komerciālās vai zinātniskās iekārtas izmantošanu vai izmantošanas tiesībām, vai par informāciju saistībā ar rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.

4. 1. un 2. daļas noteikumus nepiemēro, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir šīs valsts rezidents, uzskata, ka autoratlīdzība rodas šajā Līgumslēdzējā Valstī. Tomēr, ja personai, kura izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, Līgumslēdzējā Valstī ir pastāvīgā pārstāvniecība, saistībā ar kuru radušās saistības izmaksāt autoratlīdzību, un ja šādu autoratlīdzību maksā šāda pastāvīgā pārstāvniecība, uzskata, ka šāda autoratlīdzība rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp maksātāju un patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, pienācīgi ņemot vērā šīs konvencijas pārējos noteikumus.

13. pants **Kapitāla pieaugums**

1. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto nekustamo īpašumu, kurš atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kurš ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, tostarp kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu), var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
3. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto kuģus vai gaisa kuģus starptautiskajā satiksmē, gūst, atsavinot šādus kuģus vai gaisa kuģus, vai šādu kuģu vai gaisa kuģu ekspluatācijai piederīgu kustamu īpašumu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
4. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot akcijas vai tādu pielīdzināmu līdzdalību kā līdzdalību personālsabiedrībā vai trastā, var uzlikt nodokļus otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja 365 dienu laikā pirms atsavināšanas šīs akcijas vai pielīdzināma līdzdalība vairāk nekā 50 procentus no savas vērtības tieši vai netieši guvusi no šajā otrā Līgumslēdzējā Valstī esoša nekustamā īpašuma kā noteikts 6. pantā.
5. Kapitāla pieaugumam no jebkura tāda īpašuma atsavināšanas, kas nav 1., 2., 3. un 4. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šā īpašuma atsavinātājs.

14. pants **Ienākums no algota darba**

1. Saskaņā ar 15., 17. un 18. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī, ja:
 - a) atlīdzības saņēmējs atrodas otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā fiskālajā gadā; un

b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā; un

c) atlīdzību neizmaksā pastāvīgā pārstāvniecība, kas darba devējam ir otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šā panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz kuģa vai gaisa kuģa, ko starptautiskajā satiksmē izmanto otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

15. pants Direktoru atalgojums

Direktoru atalgojumam un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

16. pants Izpildītājmākslinieki un sportisti

1. Neatkarīgi no 7. un 14. panta noteikumiem, ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists, par šī rezidenta individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību savā statusā uzkrājas nevis izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet gan citai personai, šādam ienākumam, neatkarīgi no 7. un 14. panta noteikumiem, var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbības.

3. 1. un 2. daļas noteikumus nepiemēro ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists gūst, veicot darbības Līgumslēdzējā Valstī, ja šis valsts apmeklējums pilnībā vai galvenokārt tiek finansēts no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību vai statūtsabiedrību publiskajiem līdzekļiem. Šādā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir izpildītājmākslinieks vai sportists.

17. pants **Pensijas**

1. Saskaņā ar 18. panta 2. daļas noteikumiem, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai (tai skaitā vienreizējiem maksājumiem), ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par iepriekš veiktu algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
2. Neatkarīgi no šā panta 1. daļas un 18. panta 2. daļas noteikumiem, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai (tai skaitā vienreizējiem maksājumiem), kas izmaksāta saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem sociālās apdrošināšanas jomā, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

18. pants **Valsts dienests**

1.
 - a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija, ko fiziskai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai tās politiski administratīvajai vienībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
 - b) Tomēr, šāda darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā valstī un fiziskā persona ir šīs valsts rezidents, kas:
 - (i) ir šīs valsts valstspiederīgais; vai
 - (ii) nav kļuvis par šīs valsts rezidentu tikai, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2.
 - a) Jebkurai pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai (tai skaitā vienreizējiem maksājumiem), ko fiziskai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, kurus šī persona sniegusi šai valstij vai tās politiski administratīvajai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
 - b) Tomēr, šāda pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai (tai skaitā vienreizējiem maksājumiem) tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja fiziskā persona ir šīs valsts rezidents un valstspiederīgais.
3. 14., 15., 16. un 17. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai (tai skaitā vienreizējiem maksājumiem), ko izmaksā par pakalpojumiem, kuri sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veiktu uzņēmējdarbību.

19. pants Studenti

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī atrodas vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi veikti no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

20. pants Cits ienākums

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumu veidiem, kuri nav atrunāti šīs konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
2. 1. daļas noteikumus nepiemēro ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā minētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību. Šajā gadījumā piemēro 7. panta noteikumus.

21. pants Kapitāls

1. Kapitālam, ko veido 6. pantā minētais nekustamais īpašums, kas pieder Līgumslēdzējas Valsts rezidentam un atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
2. Kapitālam, ko veido kustamais īpašums, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.
3. Kapitālam, ko veido kuģi un gaisa kuģi, kurus Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmanto starptautiskajā satiksmē, kā arī kustamais īpašums, kas piederīgs šo kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
4. Visiem pārējiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta kapitāla elementiem tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

22. pants

Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana

1. Latvijā nodokļu dubulto uzlikšanu novērš šādi:

Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu vai tam pieder kapitāls, kam saskaņā ar šo konvenciju var uzlikt nodokļus Lihtenšteinā, tad, ja vien valsts normatīvajos aktos nav paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj:

a) samazināt šā rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas vienāda ar Lihtenšteinā samaksāto ienākuma nodokli;

b) samazināt šā rezidenta kapitāla nodokli par summu, kas vienāda ar Lihtenšteinā samaksāto kapitāla nodokli.

Šāds samazinājums tomēr nevienā gadījumā nepārsniedz to ienākuma nodokļa vai kapitāla nodokļa daļu Latvijā, kas ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas, un kas atkarībā no apstākļiem ir attiecināma uz ienākumu vai kapitālu, kam var uzlikt nodokļus Lihtenšteinā.

2. Saskaņā ar Lihtenšteinas normatīvo aktu noteikumiem par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas neietekmē šī principa vispārēju piemērošanu, nodokļu dubulto uzlikšanu novērš šādi:

a) Ja Lihtenšteinas rezidents gūst ienākumu vai tam pieder kapitāls, kam saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem var uzlikt nodokļus Latvijā, Lihtenšteina saskaņā ar b) punkta noteikumiem atbrīvo no nodokļa šādu ienākumu vai kapitālu, bet, aprēķinot nodokļa summu šāda rezidenta pārējam ienākumam vai kapitālam, var ņemt vērā atbrīvoto ienākumu vai kapitālu.

b) Ja Lihtenšteinas rezidents saņem tāda veida ienākumu, kuram saskaņā ar 10., 11., 12., 14., 15., 16. un 17. pantu var uzlikt nodokļus Latvijā, Lihtenšteina, attiecībā uz šo ienākumu, atskaita no Lihtenšteinā maksājamā nodokļa nodokli, kas samaksāts saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un šīs konvencijas noteikumiem. Atskaitāmā nodokļa summa tomēr nevar pārsniegt Lihtenšteinā maksājamo nodokli par Latvijā gūto ienākumu.

c) Ja Lihtenšteinas rezidents gūst tāda veida ienākumu vai tam pieder kapitāls, kam saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem nodokļus uzliet tikai Latvijā, Lihtenšteina atbrīvo no nodokļa šādu ienākumu vai kapitālu, bet, aprēķinot nodokļa summu šāda rezidenta pārējam ienākumam vai kapitālam, var ņemt vērā atbrīvoto ienākumu vai kapitālu.

23. pants

Diskriminācijas nepieļaušana

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts valstspiederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta jebkura nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas jebkuras prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts valstspiederīgajiem. Šis noteikums, neatkarīgi no 1. panta noteikumiem, attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.
2. Uz bezvalstniekiem, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidenti, vienā vai otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta nekāda nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas jebkādas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.
3. Nodokļu uzlikšana pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir otrā Līgumslēdzējā Valstī, šajā otrā valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šis noteikums nav interpretējams kā tāds, kas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkurus personiskos atvieglojumus, atbrīvojumus un samazinājumus nodokļu uzlikšanas mērķiem, ko tā piešķir saviem rezidentiem, ņemot vērā civilstāvokli vai ģimenes saistības.
4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 7. daļas vai 12. panta 6. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzība un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir atskaitāmi pēc tādiem pašiem noteikumiem, it kā tie būtu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam. Līdzīgi, jebkuri Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma parādi otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo kapitālu, ir atskaitāmi pēc tādiem pašiem noteikumiem, it kā tie būtu parādi pirmās minētās valsts rezidentam.
5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnībā vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādai nodokļu uzlikšanai vai jebkādām ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kādām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kas ir apgrūtinošākas par tām.
6. Šā panta noteikumi, neatkarīgi no 2. panta noteikumiem, attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

24. pants

Savstarpējās saskaņošanas procedūra

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs konvencijas noteikumiem, šī persona var, neatkarīgi no šo valstu normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, iesniegt sūdzību izskatīšanai vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentajā iestādē. Sūdzība jāiesniedz izskatīšanai trīs gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šīs konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.
2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu, un tā pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas lietu atrisināt, savstarpēji vienojoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šai konvencijai neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkuru panākto vienošanos īsteno neatkarīgi no jebkādiem Līgumslēdzēju Valstu normatīvajos aktos noteiktiem termiņiem.
3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes cenšas, savstarpēji vienojoties, atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst jebkuras šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo konvenciju. Tās var arī savstarpēji apspriesties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā konvencijā neparedzētos gadījumos.
4. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var sazināties tieši viena ar otru, tostarp izmantojot apvienotu komisiju, kas sastāv no tām vai to pārstāvjiem, lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos.

25. pants

Informācijas apmaiņa

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes apmainās ar tādu informāciju, kas ir paredzami svarīga šīs konvencijas noteikumu piemērošanai vai valstu normatīvo aktu administrēšanai vai izpildīšanai attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar konvenciju. 1. un 2. pants neierobežo informācijas apmaiņu.
2. Jebkuru informāciju, ko Līgumslēdzēja Valsts saņem saskaņā ar 1. daļu, uzskata par tikpat slepenu kā informāciju, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, un to izpauž tikai tām personām vai iestādēm (tostarp tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas 1. daļā minēto nodokļu aprēķināšanā vai iekasēšanā, piespiedu līdzekļu piemērošanā vai lietu ierosināšanā, vai apelāciju izskatīšanā, vai iepriekšminētā pārraudzībā. Šādas personas vai iestādes šo informāciju izmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās var izpaust šo informāciju atklātās tiesas

sēdēs vai tiesas nolēmumos. Neatkarīgi no iepriekš minētā, Līgumslēdzēja Valsts saņemto informāciju var izmantot citām vajadzībām, ja šādu informāciju var izmantot šādām citām vajadzībām saskaņā ar abu valstu normatīvajiem aktiem, un informācijas sniedzējas valsts kompetentā iestāde atļauj šādu izmantošanu.

3. Nekādā gadījumā 1. un 2. daļa nav interpretējama tā, ka tas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst šīs valsts vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar šīs valsts vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasto administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

4. Ja Līgumslēdzēja Valsts pieprasa informāciju saskaņā ar šo pantu, otra Līgumslēdzēja Valsts izmanto tās informācijas apkopošanas pasākumus, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja pieprasītā informācija šai otrai valstij, iespējams, nav nepieciešama pašas nodokļu vajadzībām. Uz iepriekšējā teikumā noteikto pienākumu attiecas 3. daļas ierobežojumi, taču nekādā gadījumā šie ierobežojumi nav interpretējami tā, ka tie ļautu Līgumslēdzējai Valstij atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka tai nav nacionālas intereses attiecībā uz šo informāciju.

5. Nekādā gadījumā 3. daļas noteikumi nav interpretējami tā, ka tie ļautu Līgumslēdzējai Valstij atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu iestāde, pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tā saistīta ar īpašumtiesībām kādā personā.

26. pants

Palīdzība nodokļu iekasēšanā

1. Līgumslēdzējas Valstis sniedz palīdzību viena otrai ieņēmumu prasījumu iekasēšanā. 1. un 2. pants neierobežo šīs palīdzības sniegšanu. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var, savstarpēji vienojoties, izšķirt jautājumu par šī panta piemērošanas veidu.

2. Šajā pantā termins "ieņēmumu prasījums" nozīmē nenomaksāto summu attiecībā uz jebkāda veida un nosaukuma nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzēju Valstu, vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību

labā, ciktāl šo nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar šo konvenciju vai jebkuru citu instrumentu (vienošanos), kura puses ir Līgumslēdzējas Valstis, kā arī ar šo summu saistītos procentus, administratīvos sodus un iekasēšanas vai līdzekļu saglabāšanas pasākumu izmaksas.

3. Kad Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījums ir izpildāms saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, un to nav nomaksājusi persona, kas tajā laikā nevar aizkavēt tā iekasēšanu saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, pēc šīs valsts kompetentās iestādes pieprasījuma, šo ieņēmumu prasījumu pieņem otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde iekasēšanas mērķiem. Šo ieņēmumu prasījumu iekasē šī otra valsts saskaņā ar tās normatīvo aktu noteikumiem, kas piemērojami tās nodokļu piedziņai un iekasēšanai, it kā ieņēmumu prasījums būtu šīs otras valsts ieņēmumu prasījums.

4. Kad Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījums ir prasījums, par kuru šī valsts var, saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, veikt līdzekļu saglabāšanas pasākumus, lai nodrošinātu to iekasēšanu, pēc šīs valsts kompetentās iestādes pieprasījuma, otras Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde pieņem šo ieņēmumu prasījumu, lai veiktu līdzekļu saglabāšanas pasākumus. Šī otra valsts veic līdzekļu saglabāšanas pasākumus par šo ieņēmumu prasījumu saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, it kā ieņēmumu prasījums būtu šīs otras valsts prasījums, pat ja šo pasākumu piemērošanas laikā ieņēmumu prasījums nav izpildāms pirmajā valstī vai to nav nomaksājusi persona, kam ir tiesības aizkavēt tā iekasēšanu.

5. Neatkarīgi no 3. un 4. daļas noteikumiem, Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes pieņemtajam ieņēmumu prasījumam atbilstoši 3. un 4. daļai šajā valstī netiek piemēroti termiņi, kā arī netiek piešķirta nekāda ieņēmumu prasījumam piemērojama prioritāte saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā tā būtību kā tādu. Papildus, Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes pieņemtajam ieņēmumu prasījumam atbilstoši 3. un 4. daļai šajā valstī nav piemērojamas nekādas prioritātes kādas šim ieņēmumu prasījumam piemērojamas saskaņā ar otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

6. Lieta par Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījuma pastāvēšanu, spēkā esamību vai summu netiek ierosināta otras Līgumslēdzējas Valsts tiesās vai administratīvajās iestādēs.

7. Ja jebkurā laikā pēc Līgumslēdzējas Valsts kompetentās iestādes veiktā pieprasījuma saskaņā ar 3. un 4. daļu un pirms otra Līgumslēdzēja Valsts ir iekasējusi un pārskaitījusi atbilstošo ieņēmumu prasījuma summu pirmajai Līgumslēdzējai Valstij, atbilstošais ieņēmumu prasījums vairāk nav uzskatāms par

a) pirmās minētās Līgumslēdzējas Valsts ieņēmumu prasījumu saskaņā ar 3. daļā minēto pieprasījumu, kas ir izpildāms saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem un ko nav nomaksājusi persona, kas tajā

laikā, saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, nevar aizkavēt tā iekasēšanu, vai

b) pirmās minētās valsts ieņēmumu prasījumu saskaņā ar 4. daļā minēto pieprasījumu, par kuru šī valsts var, saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, veikt līdzekļu saglabāšanas pasākumus, lai nodrošinātu tā iekasēšanu

pirmās minētās valsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo otras valsts kompetentajai iestādei par šo faktu un, pēc otras valsts kompetentās iestādes izvēles, pirmā minētā valsts vai nu pārtrauc uz laiku vai atsauc savu pieprasījumu.

8. Nekādā gadījumā šā panta noteikumi nav interpretējami tādējādi, ka tie uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst šīs valsts vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;

b) veikt pasākumus, kas būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*);

c) sniegt palīdzību, ja otra Līgumslēdzēja Valsts nav attiecīgi veikusi visus atbilstošos iekasēšanas vai līdzekļu saglabāšanas pasākumus, kas pieejami saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi;

d) sniegt palīdzību gadījumos, ja šīs valsts administratīvais slogs ir acīmredzami nesamērīgs ar labumu, ko gūtu otra Līgumslēdzēja Valsts.

27. pants

Diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību personāls

Šīs konvencijas noteikumi neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

28. pants

Tiesības uz atvieglojumiem

1. Neatkarīgi no citiem šīs konvencijas noteikumiem, šīs konvencijas priekšrocības netiek piešķirtas attiecībā uz ienākuma vai kapitāla veidu, ja ir pamatoti secināt, ņemot vērā visus būtiskos faktus un apstākļus, ka minētās priekšrocības iegūšana bija viens no jebkuras vienošanās vai darījuma galvenajiem mērķiem, kā rezultātā šāda priekšrocība tika tieši vai netieši iegūta, ja vien netiek konstatēts, ka minētās priekšrocības piešķiršana šajos apstākļos būtu saskaņā ar šīs konvencijas attiecīgo noteikumu mērķi un nolūku.

2. Ja saskaņā ar 1. daļu personai netiek piešķirts atvieglojums saskaņā ar šo konvenciju, Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde, kas citādi šo atvieglojumu būtu piešķīrusi, tomēr uzskata šo personu par tādu, kam ir tiesības uz šo atvieglojumu vai atšķirīgiem atvieglojumiem attiecībā uz noteiktu ienākuma vai kapitāla veidu, ja šī kompetentā iestāde, pēc šīs personas pieprasījuma un pēc atbilstošo faktu un apstākļu izvērtēšanas, konstatē, ka šādi atvieglojumi būtu piešķirami šai personai, ja nepastāvētu 1. daļā minētais darījums vai vienošanās. Līgumslēdzējas Valsts kompetentā iestāde, kurai iesniegts pieprasījums, konsultēsies ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi pirms pieprasījuma, ko iesniedzis otras valsts rezidents saskaņā ar šo daļu, noraidīšanas.

29. pants

Protokols

Pievienotais protokols ir šīs konvencijas neatņemama sastāvdaļa.

30. pants

Stāšanās spēkā

1. Līgumslēdzējas Valstis pa diplomātiskiem kanāliem rakstiski informē viena otru par to, kad ir izpildītas to konstitucionālās prasības, lai šī konvencija stātos spēkā. Šī konvencija stājas spēkā pēc 15 dienām no pēdējā paziņojuma saņemšanas dienas.

2. Šī konvencija abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemērota:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī, no ienākuma, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā konvencija stājas spēkā;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma un kapitāla nodokļiem - nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas periodu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā konvencija stājas spēkā.

31. pants Darbības izbeigšana

Šī konvencija ir spēkā tik ilgi, kamēr viena Līgumslēdzēja Valsts izbeidz tā darbību. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt konvencijas darbību, pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot rakstisku paziņojumu par izbeigšanu vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām, kas seko piektajam gadam pēc stāšanās spēkā. Šajā gadījumā konvencija zaudē spēku abās Līgumslēdzējās Valstīs:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī, no ienākuma, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma un kapitāla nodokļiem - nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas periodu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo konvenciju ir parakstījuši.

Parakstīts Kopenhāgenā 2025. gada 2. oktobrī
divos eksemplāros latviešu, vācu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir
vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts
angļu valodā.

Latvijas Republikas valdības
vārdā

Lihtenšteinas Firstistes valdības
vārdā

Protokols

Šodien, parakstot Latvijas Republikas valdības un Lihtenšteinas Firstistes valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem un par ļaunprātīgas izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu apakšā parakstījušies vienojas, ka šādi noteikumi ir konvencijas neatņemama sastāvdaļa.

1. Attiecībā uz 2. pantu (Nodokļi, uz kuriem attiecas konvencija) un 22. pantu (Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana):

Tiek saprasts, ka, ja personai, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, saskaņā ar šo konvenciju ir uzliekams Lihtenšteinas īpašuma nodoklis kapitālam, nodokli, ko uzliek nosacītajam ienākumam no šāda kapitāla ("*Sollertrag*"), uzskata par iedzīvotāju ienākuma nodokli.

2. Attiecībā uz 3. panta (Vispārīgās definīcijas) 1. daļas c) punktu:

Tiek saprasts, ka termins "persona" ietver Lihtenšteinā neaktivizētu mantojumu. Lihtenšteinā neaktivizēts mantojums ir mirušās personas īpašums laika posmā no nāves brīža līdz īpašumtiesību pārejai mantniekam(-iem), kam saskaņā ar Lihtenšteinas Nodokļu likuma 7. panta 3. daļu piemēro nodokli.

3. Attiecībā uz 3. panta (Vispārīgās definīcijas) 1. daļas k) punktu:

Tiek saprasts, ka termins "atzīts pensiju fonds" ietver:

a) Latvijā, jebkuru pensiju fondu vai shēmu, uz kuru attiecas likums "Par valsts pensijām", Valsts fondēto pensiju likums un Privāto pensiju fondu likums, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību, kas pārvalda valsts fondēto pensiju shēmu ieguldījumu plānu līdzekļus un šādu sabiedrību ieguldītos līdzekļus;

b) Lihtenšteinā, jebkuru pensiju fondu vai shēmu, uz kuru attiecas Likums par vecuma un apgādnieka zaudējuma apdrošināšanu, Likums par invaliditātes apdrošināšanu, Likums par arodu pensiju fondiem un Pensiju fondu likums.

4. Attiecībā uz 4. panta (Rezidents) 1. daļu:

Tiek saprasts, ka:

a) Lihtenšteinas fondu ("*Stiftung*"), nodibinājumu ("*Anstalt*") un trasta uzņēmumu ("*Treuunternehmen mit Persönlichkeit*"), kam nodoklis uzliekams Lihtenšteinā saskaņā ar Lihtenšteinas Nodokļu likuma 44. panta 1. daļu, uzskata par Lihtenšteinas rezidentu;

b) Lihtenšteinas trastu, kam nodoklis uzliekams Lihtenšteinā saskaņā ar Lihtenšteinas Nodokļu likuma 65. pantu, neuzskata par Lihtenšteinas rezidentu;

c) vienību vai organizāciju, kas nodibināta un darbojas vienīgi labdarības, reliģiskiem, humānās palīdzības, zinātniskiem, kultūras vai līdzīgiem mērķiem (vai vairākiem no šiem mērķiem), un kas ir nodibināta vai ir rezidents šajā valstī saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, uzskata par šīs valsts rezidentu neatkarīgi no tā, ka visu vai daļu tās ienākuma vai kapitāla pieauguma var atbrīvot no nodokļa uzlikšanas saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem.

5. Attiecībā uz 4. panta (Rezidents) 1. daļu un 15. pantu (Direktoru atalgojums):

Tiek saprasts, ka, izņemot 15. panta izpratnē, personas (tostarp privāto aktīvu struktūras saskaņā ar Lihtenšteinas normatīvajiem aktiem), kurām Lihtenšteinā piemērojams tikai minimālais uzņēmumu ienākuma nodoklis ("*Mindestertragssteuer*") neuzskata par Lihtenšteinas rezidentiem.

6. Attiecībā uz 7. pantu (Uzņēmējdarbības peļņa):

a) konvencijas 7. panta 1. – 7. daļu izslēdz un aizstāj ar šādiem noteikumiem datumā, par kuru vienojas Līgumslēdzēju Valstu valdības, apmainoties ar diplomātiskajām notām:

"1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai, kas attiecināma uz šo pastāvīgo pārstāvniecību saskaņā ar 2. daļu, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Šā panta un 22. panta izpratnē, par peļņu, kas katrā Līgumslēdzējā Valstī attiecināma uz 1. daļā minēto pastāvīgo pārstāvniecību, uzskata peļņu, ko tā varētu gūt, jo īpaši tās darījumos ar citām uzņēmuma daļām, ja tā būtu atsevišķs un neatkarīgs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos, ņemot vērā uzņēmuma veiktās funkcijas, izmantotos aktīvus un uzņemtos riskus, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību un citas uzņēmuma daļas.

3. Ja saskaņā ar 2. daļu Līgumslēdzēja Valsts koriģē peļņu, kas ir attiecināma uz vienas Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgo pārstāvniecību, un attiecīgi uzliek nodokļus uzņēmuma peļņai, kam ir uzliktgi nodokļi otrā valstī, šī otra valsts, tādā apmērā, cik nepieciešams novērst nodokļu dubulto uzlikšanu šai peļņai, veic atbilstošu šai peļņai uzliktā nodokļa summas korekciju. Nosakot šādu korekciju, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes nepieciešamības gadījumā savstarpēji konsultējas.

4. Ja peļņa ietver ienākuma veidus, kur ir atrunāti atsevišķi citos šīs konvencijas pantos, šā panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus."

b) ar a) punkta noteikumiem grozītie konvencijas 7. panta 1. – 4. daļas noteikumi ir spēkā attiecībā uz uzņēmuma peļņu par jebkuriem taksācijas periodiem, kas sākas a) punktā minētajā datumā vai pēc tā. Līdz brīdim, kad stājas spēkā ar a) punkta noteikumiem grozītie konvencijas 7. panta 1. – 4. daļas noteikumi, turpina piemērot konvencijas 7. panta 1. – 7. daļu sākotnējos noteikumus.

7. Attiecībā uz 25. pantu (Informācijas apmaiņa):

Tiek saprasts, ka šīs konvencijas mērķiem:

- a) informāciju, ar kuru apmainās, nedrīkst izpaust nevienai citai valstij vai suverēnai teritorijai, kas nav šīs konvencijas līgumslēdzēja puse;
- b) personas datus var apstrādāt un nosūtīt tādā apmērā, cik tas nepieciešams informācijas apmaiņai saskaņā ar 25. pantu;
- c) jebkurš informācijas pieprasījums tiek veikts rakstiski;
- d) tas ir spēkā attiecībā uz pieprasījumiem, kas veikti 1. janvārī vai pēc tā, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī konvencija stājas spēkā, un tikai attiecībā uz taksācijas periodiem, kas sākas 1. janvārī vai pēc tā, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī konvencija stājas spēkā;
- e) gadījumā, ja konvencijas darbība tiek izbeigta saskaņā ar 31. pantu, attiecībā uz jebkādu informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo konvenciju, turpina piemērot 25. panta 2. daļā minētajos konfidencialitātes noteikumus;

f) šīs konvencijas spēkā stāšanās neliedz Līgumslēdzējām Valstīm piemērot 2004. gada 7. decembra Nolīguma starp Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti, ar ko nosaka līdzvērtīgus pasākumus tiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par procentu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli, kas grozīts ar 2015. gada 28. oktobra grozījumu protokolu, noteikumus, vai Konvenciju par savstarpējo administratīvo palīdzību nodokļu jautājumos, kas grozīta ar protokolu, ar ko groza Konvenciju par savstarpējo administratīvo palīdzību nodokļu jautājumos.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo konvenciju ir parakstījuši.

Parakstīts Kopenhāgenā 2025. gada 2. oktobrī
divos eksemplāros latviešu, vācu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas valdības
vārdā

Lihtenšteinas Firstistes valdības
vārdā

